

טקס חנוכה חלוצי
מעמד קבוצתי ~ משפחתי

יצירה משותפת
של ראשי תכניות החלוץ - המדרשה באורנים

טקס חנוכה חלוצי

מעמד קבוצתי ~ משפחתי

סדר הדלקת נרות חנוכה בשני העמודים הבאים מיועד לכל ערב.
אליו נוכל להוסיף מדי ערב אחד מהנושאים המופיעים בחוברת:

1. מחזוריות הצמן

2. גבורה - הנס של הרב האמין

3. חומרה בצמן מלחמה

4. להגביר את האור

5. אנושיות, אמונה באדם

6. נחמה

7. סוד הכח שלה

8. משאלות לב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבוֹתֵינוּ וְלְאַמּוֹתֵינוּ בְּיָמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

רק בהדלקת נר ראשון:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ
לְזֶמַן הַזֶּה:

מתוך סדר הדלקת הנרות המסורתית

הנרות הללו שאנו מדליקין
הנרות הללו שאנו מדליקין
על הניסים ועל הנפלאות
ועל המלחמות
ועל התשועות
שעשית לאבותינו,
שעשית לְאַמּוֹתֵינוּ
בימים ההם, בימים ההם
בימים ההם, בזמן הזה!

הנס של הלב האמיתי אהרון זאב

הנרות הללו אנו מדליקים
על הנסים והנפלאות,
שבימים ההם ובזמן הזה.
נסים ונפלאות
שנעשו בידי אנוש -
הנס של הלב האמיתי,
הפלא של רוח האדם,
זו אשר גברה
על צבאות ממלכות גדולות,
האדירה דלים, חזקה מועטים
ותתן להם נצחון.

נוסף על נרות חנוכה, בשנת תשפ"ד נדליק כל ערב נר לשמירה
על חייהם של החטופים, החיילים והפצועים. נר שמחזיק את
החיים הרועדים.

[נדליק עוד נר לצד החנוכייה, ונקרא יחד:]

נישא תפילה

שכל השבויים והשבויים
יחזרו הביתה במהרה, בשלום, ברפואת הגוף והנפש,

נישא תפילה

להחלמת הפצועים והפצועות
בתקווה למרפא ומזור לכאב הנורא.

נישא תפילה

שכל החיילים, החיילות וכוחות הביטחון ישובו בריאים
ושלמים.

נישא תפילה

לשלום ולרפואת כל השבור, הכואב, הדואג והעצוב.
מי ייתן ויבוא שלום עלינו.

ונאמר אמן

(הדס רון-זריז)

1. מחזוריות הילתן

נתן אלטרמן

עוד חוזר הנגון שזנחת לשוא
והדרך עודנה נפקחת לארץ
וענו בשמי ואלן בגשמי
מצפים עוד לך, עובר-ארח.

והרוח תשוב, ובטיסת נדודות
יעברו הברקים מעליך
וכבשה ואילת תקיינה עדות
שלטפת אותן והוספת לכת - -

- - שידיה ריקות ועירה רחוקה,
ולא פעם סגדת אפים
לחרשה ירקה ואשה בצחוקה
וצמרת גשומת עפעפים.

קול גלגל

מילים מספר הזהר | אברהם טל

קול גלגל המתגלגל ממטה למעלה,
מרכבות סתומות הולכות ומתגלגלות.
קול נעימות עולה, ויורד,
הולך ומשוטט בעולם.
קול שופר נמשך בעומקי המדרגות,
ומסובב הגלגל סביב.
זהו קול, זהו קול גלגל עולה ויורד.

תנו רבנן: (סיפרו חכמים)

לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט והולך, אמר: אוי לי
שמא בשביל שסרחתי עולם חשוך בעדי וחוזר לתוהו ובוהו,
וזהו היא מיתה שנקנסה עלי מן השמים.
עמד וישב שמונה ימים בתענית ובתפלה.
כיון שראה תקופת טבת, וראה יום שמאריך והולך, אמר:
מנהגו של עולם הוא.
הלך ועשה שמונה ימים טובים.
תלמוד בבלי, מסכת עבודה זרה, דף ח', עמוד א'

נשתף:

*מה עוצר לי לננס בין חושק לאור בחיי?
איפה האיצון והאסכריס בין חושק לאור בחיי?*

2. גבורה - הנס של הנלכ האליל

הליכה לקיסריה

חנה סנש

אלי, אלי, שלא יגמר לעולם
החול והים,
רשוש של המים,
ברק השמים,
תפלת האדם.

האדם המורד

אלבר קאמי

סוף דבר, מקדמים את ההיסטוריה אנשים היודעים ברגע נתון גם לקום עליה. הדבר כרוך במתיחות לאין קץ ובשלווה טורדת, שבה מדבר אותו משורר עצמו. אבל החיים האמיתיים מצויים בלב ליבו של קרע זה. החיים הם הקרע הזה עצמו... בקצה גבולה של הרפתקת-מרד ממושכת זו לא יהדהדו באוזנינו נוסחאות של אופטימיות, שאין לנו צורך בהן באסוננו הגדול, אלא מילים של אומץ-לב ותבונה... עתה נבין, שאין המרד עשוי להתקיים ללא אותה אהבה תמוהה. האנשים שאינם מוצאים מנוחה לא באלוהים ולא בהיסטוריה, דנים את עצמם לחיות למען אלה, אשר, כמותם, אינם יכולים לחיות: למען המושפלים.

התנועה הטהורה ביותר של המרד מעוטרת אפוא בזעקתו
המזועזעת של קאראמזוב: אם לא יִוָּשְׁעוּ הַכֹּל, מה טעם
בישועתו של האחד!...

יכול אדם לכבוש בקרבו כל מה שעשוי להיכבש. וחייב
אדם לתקן בבריאה כל מה שעשוי לתקון. ולאחר שיעשה,
עדיין ימותו ילדים שלא בדין, גם בחברה המושלמת. גם
בפסגת מאמציו יכול אדם להתכוון רק להפחתה כמותית של
הייסורים בעולם. אבל אי הצדק והמכאובים יוסיפו להתקיים,
ויהיו מצומצמים כאשר יהיו, יוסיפו להיות שערורייה.

מי ימלל

מנשה רבינא | לחן עממי

שְׁמַע!	מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יִשְׂרָאֵל,
בְּיָמִים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה	אוֹתָן מִי יִמְנֶה?
מִכְּבִי מוֹשִׁיעַ וּפּוֹדֵה,	הֵן בְּכָל דּוֹר יָקוּם הַגִּבּוֹר
וּבְיָמֵינוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל	גּוֹאֵל הָעָם.
יְתַאֲחַד, יָקוּם וַיִּגְאֵל.	

נשתף:

מה המעשה שאני יכולה לעשות כדי לקדם את
החציונות שאני רוצה שתהיה?
מה צריך אדם לעשות כדי להשתחרר, בפנים
ובחוץ?

3. חתלה כצחן נלחמה

עטוף ברחמים

אהוד בנאי | רמי קליינשטיין

אל תמהר, אל תמהר לצאת
אל רגע האמת
אל תישבר
בסוף תצא אלי
כשאקח אותך בזרועותי
אני תמיד אוהב
זה ודאי יכאב
כי אפילו אם האל שומר
בחוץ זה לפעמים בוער

שוב אתה בועט
כבר אבדה לך הסבלנות
בתוכי נובט
ורוקם לעצמך זהות
בסוף אתה תצא לעולם
ומיד אתה תרגיש כאב
אור חזק יכה בפנים
אעטוף אותך ברחמים
אל תמהר...

אור כחול כהה
זה עוטף אותך ברחמים
צף אתה הווה
מרחף בעולמות גבוהים
אתה אולי יודע הכל
ורואה את הסודות גלויים
אתה ודאי רגוע מאוד
זה עוטף אותך ברחמים

נח בתוך אימך
היא תתן לך תמיד הכל
כשיבוא יומך
יש לך תמיד לאן ליפול
בסוף אתה תצא לעולם
ומיד אתה תרגיש כאב
אור חזק מכה בפנים
ואתה מתחיל להיות רעב

אנה פרנק

פלא שלא זנחתי את כל האידיאלים שלי, כי הם נראים אבסורדיים ובלתי אפשריים ליישום. בכל זאת, אני שומרת עליהם, מפני שלמרות הכל אני עדיין מאמינה שבני אדם הם באמת טובים בליבם. אני פשוט לא יכולה לבנות את התקוות שלי על בסיס בלבול, אומללות ומוות. אני רואה את העולם משתנה בהדרגה לפראות. אני שומעת את הרעם הקרב, אני יכולה להרגיש את הסבל של מיליונים ועדיין, אם אני מסתכלת למעלה לרקיע, אני חושבת שביום מן הימים זה יסתיים על הצד הטוב, שהאכזריות הזאת תבוא אל סופה, וששלוש ושקט ישובו.

נשתף:

כי צד אַן חציונה להרגיש רגע של חמלה, גמ
בסיתות חלחמה?

4. להגביר את האור

באתי לחלום

נתן גושן

אני באתי לחלום,
אבל הכי בוער לי זה איך אני עובר את היום.
בא לי לנתק, אנלא יודע מה בדיוק סיפרו לכם עלי
אבל לא באתי לשחק, אני רוצה הכל עכשיו, אני לא יכול
להתאפק, אולי כי זה מרגיש שהשעון שלי דופק
אז דבר איתי על איך בונים בניין שלא נופל, חזק ביסודות,
חופשי מדאגות, לאחרונה כל מה שאני עושה זה לנקות,
כמעט כל השנה, שאלתי שאלות.
איך הכל מותר ולא נעים בחופשיות,
איך בונים מוסר בעם עם הנהגת שחיתות
איך אפשר להתקדם אם לא מודים שזה טעות
איך אוכלים כשר היום ואיזה רבנות
איך פוליטיקאים עוד עוצמים את העיניים
ואיך יש אנשים שעוד מוחאים לזה כפיים
וכמה אני מקטר ביום שישי בצהריים
ראבק, איך בלי לשים לב אני כבר בן 32
אני באתי לחלום,
אבל הכי בוער לי זה איך אני עובר את היום,
זמן להשתנות ויש לי רשימה שלא נגמרת
של דברים שהתחייבתי לעשות,

והנשמה בוכה כשמדברים איתה פחות
שלי היא מפגינה, יוצאת לרחובות,
מחכה שאשים לב, אז היא הולכת וחוזרת,
צועקת בקולות עד שאשמע מה היא אומרת,
אולי שלא אשכח אני אקשור עליה סרט,
כשתבוא אני אשאל אותה אם כל זה רק חלום.
מי אני היום ומה זורם לי בדמי,
האם אני בחרתי או החליטו במקומי
ואיך אני תקוע כבר שנים בתוך הגוף הזה
ולא מכיר את עצמי, אם לא אני דפוק אז מי.
איך אני מרגיש, אם לא אני אז מי ישאל
מי יסביר לי מה מפחיד אותי, ממה אני נבהל
ומה קרה ללב שלי, מאז שהוא נפל הוא לא פועם
שווה לבדוק אם הוא עובד או מקולקל
כי אני באתי לחלום,
אבל הכי בוער לי זה איך אני עובר את היום.

אהרון דוד גורדון

לא יהיה ניצחון של האור על החושך, כל עוד לא נעמוד על
האמת הפשוטה, שבמקום להילחם בחושך, עלינו להגביר
את האור.

עפרה ועידן עינב

כשבחוץ ובפנים האור כבה ובליבי נגמרה האהבה,
אני מחפש את הדרך להדליק אור בחזרה.
כמה דרכים יש להדליק את האור?
לתת את היד, לחבר לעזור.
אם יש אהבה אז יש להבה בלב.

כשאני לבדי יושב עצוב, לא זוכר שאני מאוד אהוב,
עזור לי למצוא את הדרך להדליק אור בחזרה.
כמה דרכים יש להדליק את האור?
לתת את היד, לחבר לעזור.
אם יש אהבה אז יש להבה בלב.

נשתף:

*מה אני יכולה לעשות כדי להדליק את אמת
האור בתוך החושך סביבי?*

5. אנושיות ואמונה באדם

אני מאמין

שאל טשרניחובסקי | טוביה שלונסקי

שחקי, שחקי על החלומות
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בה.
אאמינה גם בעתיד,
אף אם ירחק זה היום,
אך בוא יבוא - ישאו שלום
אז וברכה לאום מלאם.

כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיה לעגל-פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.
ישוב יפרח אז גם עמי,
ובארץ יקום דור,
ברזל-כבלי יסר מנו,
עין-בעין יראה אור.

רוחו ישליה כבלי-הכל,
ירוממו במתי-על;
לא ברעב ימות עובד,
דרור - לנפש, פת - לדל.
יחיה, יאהב, יפעל, יעש,
דור בארץ אמנם חי
לא בעתיד, בשמים -
חי רוח לו אין די.

שחקי כי גם ברעות אאמין,
אאמין כי עוד אמצא לב,
לב, תקוותי גם תקוותיו,
יחוש אשר יבין כאב.
אז שיר חדש ישיר משורר,
ליפי ונשגב לבו ער;
לו, לצעיר, מעל קברי
פרחים? לקטו לזר.

במדורות מלחמה

חנה סנש

במדורות מלחמה, בדלקה, בשרפה,
בזמנים סוערים של הדם,
הנני מבצירה פנסי הקטן,
לחפש, לחפש בן אדם.

שלהבות השרפה מדעיכות פנסי,
אור האש מסנוור את עיני;
איך אביט, איך אראה, איך אדע, איך אכיר
כשהוא יעמד לפני?

תן סימן אלהים, תן סימן על מצחו
כי באש, בדלקה ובדם,
כן אכיר את הזיק הטהור, הנצחי,
את אשר חפשותיו: בן אדם.

נשתף:

נחמי אנושיות בימי החלחולה?

6. נחמה

מזמור לילה

לאה גולדברג | גיל דור ואחינועם ניני

את כל הפוככים טמן,
את הסהר עטף בשחור,
מזפון ועד תימן
אין קרן אור.

הדליקה-נא גר לכן
באהל-לבי השחור,
מזפון ועד תימן
זרח האור.

אין אור, אין קרן אור
אין אור, אין קרן אור
אין אור, אין קרן אור
אין אור, אין קרן אור.

והבקר אלמן נאמן
שק אפר על מתניו יחגר,
מזפון ועד תימן
אין קרן אור.

אין אור, אין קרן אור
אין אור, אין קרן אור
אין אור, אין אור, אין קרן אור.
אין אור, אין אור, אין קרן אור.
אין קרן אור.

אני חוזרת אל היער ללקט גחליליות
אורות קטנים השארתי בעוזבי
מלים כבדות מצער, שלא יכלו לעוף
שירים שלא אספתי בלכתי

אני חוזרת לעבר ללקט גחליליות
לבנות מהן סולם של כוכבים
שבילים שלא הלכתי כי לא יכלו להיות
אולי עוד מחכים שם בשבילי

אם תבוא ליבי לשם, תבוא אל העבר בלי לעצור
נאסוף את כל הטוב, נאסוף את כל התם
נאסוף גחליליות ונחזור

ילדה שם מחכה לי, היא מתאהבת בלי לראות
גחליליות דולקות סביבה באור בוהק
בואי שוב אלי, אשמור עלייך מצרות
בואי וביחד נתחזק

אני חוזרת לעבר, לא פוחדת מהזמן
יודעת להבחין בין טוב ורע
נאסוף את כל הטוב,
את כל האור, את כל התם
נביא אותם לכאן בחזרה

אם תבוא ליבי לשם..

בבלי שבת, כ"א ע"ב

שנו חכמינו:

מצנת חנוכה - נר איש וביתו.

והמהדרין [מקפידים] - נר לכל אחד ואחד

והמהדרין מן המהדרין - בית שמאי אומרים:

יום ראשון מדליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך;

ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך

מוסיף והולך.

הרב קוק

צריך שכל איש ידע ויבין, שבתוך תוכו דולק נר,

ואין נרו שלו כנר חברו,

ואין איש שאין לו נר.

וצריך שכל איש ידע ויבין, שעליו לעמול ולגלות את אור

הנר ברבים, ולהדליקו לאבוקה גדולה ולהאיר את העולם

כולו.

נשתף:

מה נחמס אורי בימים אלו?

מה מהווה לי אור בתוך החושך?

7. סוד הכח שלה

לכבוד עיד לא-בנאית, חג הבנות, שנמצא בלא' בטבת

♪ היא היתה חזקה מהחורף

אסתר שמיר | קורין אלאל

ופתאום יום אחד הוא הגיע
כמו אל שעלה מן הים
את כל כוחותיה נתנה לו
ליבה התעורר מאי שם
אבל אהובה כמו המים
נגע בחופים וחזר
עכשיו אהבה היא יודעת
כאב שאיננו נגמר

מתוך עולמות שבורים...

היא היתה חזקה מהחורף
היא היתה חזקה מסופה
לצמוח מכלום שהיה לה
זה סוד הכח שלה
את ליבה היא שמרה בכספת
את גופה היא שמרה לעצמה
היא רואה או אולי מתעלמת
ממה שקורה בגללה

מתוך עולמות שבורים
היא צומחת, היא צומחת
לילות שלמים
היא רוקמת
כל מה שיקרה לה

אופיר הרוש

קבוצה קטנה של טנקיסטיות עשתה היסטוריה - ולחמה בקרב שריון. אופיר הרוש מבאר שבע, מפקדת אחד מטנקי הלוחמות, היא בוגרת מכינת רעות, שלוחת קיבוץ יחיעם! בבוקר השבת השחורה אופיר הרוש והחברות הלוחמות שלה היו כוח מכריע בשבירת ההתקפה על קיבוץ חולית, וחסלו במצטבר עשרות מחבלים בקרב שריון נשי ראשון בהיסטוריה הצה"לית. הצעירות הישראליות הן כנראה לוחמות השריון הראשונות בעולם שנכנסו לפעולה במלחמה: הן הרגו עשרות מחבלים והצילו קיבוץ שלם.

האישה שבטנק באמת ניצחה.

אבל יותר מזה ניצחה רוח האדם שחולמת ומגשימה. שמבינה שאין הטיפה חוצבת בסלע מכוח עוצמתה, כי אם מכוח התמדתה.

רחל אדרי

רחל אדרי (65) הצליחה למנוע מאנשי החמאס שפלו לביתה להרוג אותה ואת בעלה. בראיונות שנתנה לערוצי הטלוויזיה שיתפה איך במהלך 17 השעות שבהן שניהם הוחזקו כבני ערובה, הצליחה לתעתע במחבלים, לדבר ללבם ואף הציעה להם תה, קפה ועוגיות. הם אולי היו אורחים מאוד לא רצויים, אבל היא עדיין הייתה המארחת המושלמת. מפתיע? בני משפחתה יאמרו שבמקרה שלה זה דווקא נשמע הגיוני לגמרי.

"תמיד היה לנו בית פתוח", מספרת חנית כהן, בתה הבכורה של רחל. "אמא הייתה מבשלת לכולם: גם לדודים שלנו, לשכנים ולחברים. כל מי שהיה רעב, ידע שהוא יכול לבוא לבית של רחל".

(מתוך כתבה ב-ynet)

אֵינִי דֵקָה

הקשר עם יונתן מנותק. וי יחיד ודומם נמצא בווטסאפ שלו. הוא הכין אותי שככה זה יהיה. הוא הסביר לי, כדי שלא אדאג לו.

אבל בכל זאת - אני דואגת.

הוא שם. נלחם. הם שם. כל הגדוד שלו. יש להם משימות לבצע. והם ישארו שם עד שיצליחו להשיג אותם.

ואני פה. מתפעלת את הילדים ואת העבודה. מכינה אורז ושניצללים. צוחקת איתם מפרקים של שלי הכובשת ב'כאן חינוכית' ומנסה לחייך כל הזמן. שרק לא ירגישו כמה אני דואגת. ואני עולה לזום ויורדת ממנו, עוד שיעור ועוד פגישה. ואומרת דברי נחמה ועידוד, מלמדת ומחבקת. אני כאן. אבל הלב שלי שם איתו.

הלב דופק חזק יותר מהרגיל. איך איבר שהיה שקט הופך פתאום לרועש כל כך. הוא בועט בחזה שלי. מזכיר לי כל הזמן, כאילו בכלל אפשר לשכוח.

ואני מחכה. על קוצים. וניזונה מכותרות של ווינט כדי לנסות לגלות קצה חוט בשאלה מתי יגמר הסיוט הזה. ושולחת

הודעה לקצין מהגדוד שנשאר בחוץ ומקבלת ממנו - הכל בסדר. ומגחכת לעצמי ששום דבר לא בסדר. וגם אם חס וחלילה היה קורה משהו הוא הרי לא היה אומר לי. ובכל זאת ממשיכה לבקש ממנו כל ערב שישלח לי את השקר היומי הזה.

ואני עושה עסקאות עם אלוהים שאני לא מאמינה בו. ומשחדת מלאכים כדי שישמרו על כולנו. ומשגגת כמו מנטרה - שליחי מצווה אינם ניזוקים, שליחי מצווה אינם ניזוקים.

(מתוך פוסט בפייסבוק)

נשתף:

*מהי גבורה נשית סביבי?
איפה אני גבורה בימים האלה?
מה בגבורה שלי הוא נשית?*

8. משאלות לב

♪ החיטה צומחת שוב

דורית צמרת, 1974

שדות שפוכים הרחק

מאופק ועד סף

וחרובים וזית וגלבוץ -

ואל ערבו העמק נאסף

ביופי שעוד לא היה כמוהו.

זה לא אותו העמק,

זה לא אותו הבית,

אתם אינכם ולא תוכלו לשוב

השביל עם השדרה ובשמיים עיט

אך החיטה צומחת שוב

מן העפר המר העיריות עולות

ועל הדשא ילד וכלבו

מואר החדר ויורדים לילות

על מה שבו ומה שבליבו

זה לא אותו העמק...

וכל מה שהיה אולי יהיה לעד

זרח השמש שוב השמש בא

עוד השירים שרים אך איך יוגד

כל המכאוב וכל האהבה

הן זה אותו העמק,

הן זה אותו הבית

אבל אתם הן לא תוכלו לשוב

ואיך קרה, ואיך קרה

ואיך קורה עדיין

שהחיטה צומחת שוב.

♪ החיטה צומחת שוב

עפרי יוגב, 2023

שדות שפוכים הרחק

מאופק ועד סף

ורוח פרדסים בנחל בשור

ועל הנגב כבר יורד ליל סתיו

ביופי שעוד לא היה כמוהו

זה לא אותו הנגב,

זה לא אותו הבית

אתם אינכם, ומי יוכל לשוב?

הקו במחרשה ובשמיים עיט

אך החיטה צומחת שוב

ומן שדה חרוך הרקפות צומחות

ועל הדשא ילד וכלבו

מואר החדר ויורדים לילות

על מה שבו ומה שבליבו

זה לא אותו הנגב...

וכל מה שהיה האם יהיה לעד?

זרח השמש, שוב השמש בא

עוד השירים שרים, אך איך יוגד

כל המכאוב וכל האהבה

הן זה אותו הנגב?

הן זה אותו הבית?

וחלקכם כבר לא יוכלו לשוב

ואיך יקרה, ואיך יקרה,

ואיך יקרה עדיין

שהחיטה תצמח לה שוב?

דוד גרוסמן

ואפשר לראות את התקווה כמין עוגן, שנזרק מתוך קיום חנוק ונואש לעבר עתיד טוב וחופשי יותר. לעבר מציאות שעדיין איננה קיימת, שרובה עשוי ממשאלות לב. מדמיון. העוגן נזרק ונאחז בקרקע העתיד, והאדם, ולפעמים חברה שלמה, מתחילים למשוך את עצמם אליו. זה מעשה אופטימי: היכולת להשליך את העוגן הדמיוני אל מעבר לנסיבות המוחשיות והשרירותיות מעידה על כך שבנפשו של האדם שמעז לקוות יש עדיין מקום אחד שהוא חופשי. מקום שאיש לא הצליח לדכא אותו.

עמרי שפרוני

אין ניסים בעולם הזה. להינצל מטבח המוני זה לא נס, גם אם המזל שיחק לידיים של מי שניצלו, כמוני. כי טבח המוני אינו מעשה ניסים ואקראיות בכאוס אינה נס, אלא חלק מהכאוס עצמו. לחיות במציאות בה אין נקמה ואין רוע - זה נס! נס גדול!
(כסלו תשפ"ד)

נשתף:

איזה חוסר עתיד בלוח השנה נחתך לי עוגן של תקווה?

♪ הנס של הלב האמיץ

אהרון זאב | מרדכי זעירא

אָנוּ נושָׁאִים לְפִידִים
בְּלֵילוֹת אֶפְלִים
זוֹרְחִים הַשְּׁבִילִים מִתַּחַת רַגְלֵינוּ,
וּמִי אֲשֶׁר לֵב לוֹ,
הַצֵּמָא לְאוֹר -
יִשָּׂא אֶת עֵינָיו וְלִבּוֹ אֵלֵינוּ,
לְאוֹר,
וַיְבוֹא!

גַּם לֹא קָרָה לָנוּ -
פֶּה שָׁמֵן לֹא מְצָאנוּ,
לְעֵמֶק הַלְכָנוּ,
הַהֲרָה עָלֵינוּ,
מְעִינֹת אוֹרוֹת
הַגְּנוּזִים גְּלֵינוּ.
גַּם לֹא קָרָה לָנוּ -
פֶּה שָׁמֵן לֹא מְצָאנוּ,
בְּסֻלַּע חֲצִבָנוּ עַד דָּם -
וַיְהִי אוֹר!

החלוץ
המנהל הלאומי

המדרשה
באורנים
יוצרים יהדות ישראלית

איך הדמעות מכבות את הלפיד
ואיך הצער מוחק את התקווה.
זו התקווה
שלא נותנת לעצום את העיניים
ולא מככה את הלבבות הסוערים.
זו היא התקווה בת האלפיים,
זו התקווה הצעירה
בת הימים האיומים האלה.

מוקי צור

התקווה הצעירה ("הארץ"), 24.11.23